

De wereld en de gelovigen

Genesis 19:15-29

Ik wil enkele woorden zeggen over vier soorten mensen. Twee groepen vallen onder het oordeel van God; de andere twee worden gespaard, maar er bestaat een groot verschil tussen deze laatste. Misschien zijn er onder de lezers die lijken op een van deze groepen.

1. De inwoners van Sodom

De inwoners van Sodom vormen de eerste groep. Sodom doet ons denken aan afschuwelijke gruwelen, maar dat is niet het enige dat de stad kenmerkte. Elders zegt Gods Woord over Sodom: *'Zie, dit was de ongerechtigheid van uw zuster Sodom: trots, overvloed van voedsel en zorgeloze rust had zij met haar dochters. De hand van de arme en de behoeftige ondersteunde zij echter niet'* (Ezech. 16:49). Het lijkt erop dat God ons – afgezien van haar verwerpelijke moraal – in deze tekst een schildering geeft van de ongerechtigheid die in Sodom heerste. Dat ging samen met veel aanmatiging, rijkdom, welvaart, luiheid en egoïsme. Toont dit portret geen overeenkomst met de toestand van de wereld om ons heen, en met velen van hen die de naam van christen dragen? Zoeken in onze dagen de mensen niet overvloed van brood en zorgeloze rust? Verlangen ze niet daarnaar? Willen ze dat niet zo snel mogelijk genieten? Hoe anders was de wens van Agur: *'Houd valsheid en leugentaal ver van mij. En: geef mij geen armoede of rijkdom, voorzie mij van het mij toegewezen deel aan brood. Anders zou ik, verzadigd, U verloochenen en zeggen:*

Wie is de HEERE? of anders zou ik, arm geworden, stelen, en de Naam van mijn God aantasten' (Spr. 30:8).

Het is waar dat men in deze tijd heel actief is om maar snel zorgeloos te kunnen gaan rusten. Men wil graag zeggen: *'Ziel, u hebt veel goederen liggen voor veel jaren. Neem rust, eet, drink en wees vrolijk. Maar God zei tegen hem: Dwaas! In deze nacht zal men uw ziel van u opeisen; en wat u gereedgemaakt hebt, voor wie zal het zijn?'* (Luk. 12:19-20). Is dat niet zo? Zien we dit niet veel om ons heen?

Laten wij niet vergeten dat de Heer in Mattheüs 11 de steden van Israël, waar Zijn naam werd aangeroepen, verweet dat ze niets hadden gedaan met de wonderen die Hij in hun midden had gedaan. Hij voegde eraan toe: *'Want als in Sodom de krachten waren gebeurd die in u zijn gebeurd die in u hebben plaatsgevonden, dan zou het tot op de huidige dag gebleven zijn'* (Matt. 11:23). Maar wat zou de Heer zeggen tegen hen die in ons land het Woord van God binnen hun bereik hebben, waar het kruis van Christus is gepredikt, waar het evangelie van de behoudenis heeft geklonken en nog steeds klinkt? Hebt u het gehoord? Hebt u het verworpen? Pas op dat u niet zo doorgaat! *'Maar Ik zeg u dat het voor het land van Sodom verdraaglijker zal zijn op de dag van het oordeel dan voor u'* (Matt. 11:24).

In Lukas 17:29 kondigt de Heer nadrukkelijk aan dat wat Sodom overkwam, opnieuw zal gebeuren bij de komst van de Zoon des mensen: *'Op de dag echter waarop Lot uit Sodom wegging, regende het vuur en zwavel uit de hemel en bracht hen allen om. Evenzo zal het zijn op de dag dat de Zoon des mensen geopenbaard zal worden'*. Niet de grote meerderheid van de inwoners van de stad werd gered. Evenzo zullen er bij de verschijning van Heer geen grote menigten worden gespaard. De mensen wiegen zich in slaap met de illusie dat de regering van Christus gevestigd zal worden door de bekering van de christelijke wereld. Maar wat wij in werkelijkheid zien is de bekering van *enkelen* tegenover de verharding van de massa.

In Psalm 2 lezen wij dat de Heere de volken 'in stukken zal slaan als aardewerk'. Zo zal het kwaad steeds toenemen in de eindtijd, door de Grote Verdrukking heen, tot op de verschijning van Christus om Zijn koninkrijk op te richten. In de toekomstige oordeelsdag, die wordt genoemd in Lukas 17 en die vergelijkbaar met het oordeel over Sodom, wordt niet gesproken over grote misdaden als de oorzaak van de ondergang van de goddeloze stad, maar er staat dat het in de dagen van de Zoon des mensen zal zijn zoals in de dagen van Sodom en van de zondvloed: *'(...) zij aten, zij dronken, zij trouwden, zij huwelikten uit, tot op de dag dat Noach in de ark ging en de zondvloed kwam en hen allen verdelgde. Evenzo, zoals het gebeurde in de dagen van Lot: zij aten, zij dronken, zij kochten, zij verkochten, zij plantten, zij*

bouwden; op de dag echter dat Lot uit Sodom ging, regende het vuur en zwavel van de hemel en verdelgde hen allen’ (Luk. 17:27-29). Het leven ging zijn gewone gang tot op de dag van de ramp. Heden zien wij – net zoals toen – spotters die zichzelf in slaap wiegen met een dodelijk bedrog, terwijl ze beweren: ‘Waar is de belofte van Zijn komst? Want sinds de vaderen zijn ontslapen, blijft alles zo als van het begin van de schepping’ (2 Petr. 3:4). ‘Wanneer zij zullen zeggen: Vrede en veiligheid, dan zal een plotseling verderf over hen komen zoals de barensnood over een zwangere, en zij zullen geenszins ontkomen’ (1 Thess. 5:3).

Wees ervan overtuigd dat de liefde van Christus een drijfveer is bij de aankondiging van het oordeel. Moet iemand die slaapt niet wakker gemaakt worden, als zijn huis in brand staat (Jud.: 22-23)? Waar zou het medelijden blijven, als wij de ongelovigen rustig lieten slapen.

2. De vrouw van Lot

De vrouw van Lot behoort tot de tweede groep die in het begin genoemd is. Ondanks de afschuwelijke schuld van Sodom en zijn inwoners, die haar man beledigden, was zij aan de stad gehecht, aan haar eigen schoonzoons; zij betreurde haar huis en alles wat ze moest achterlaten. Deze vrouw had geen achtving voor het gedrag en evenmin voor het geloof van haar man.

Misschien is hier iemand die in haar situatie verkeert. Schijnbaar wandelt u zoals de vrouw van Lot met mensen die, ondanks hun zwakheid, niettemin de goddelijke roeping volgen. Lots vrouw leek evenals Lot zelf offers te hebben gebracht en veel dingen achtergelaten te hebben. Maar ondanks die schijn was zij verloren, evenals degenen die in de stad waren achtergebleven. Niet voor niets zegt de Heer met nadruk: ‘Denk aan de vrouw van Lot’ (Luk. 17:32).

3. Lot zelf

De instelling van Lot was anders dan die van zijn vrouw. Hij had geloof, en hij was rechtvaardig. Er wordt van hem gezegd dat hij ‘dag aan dag zijn rechtvaardige ziel kwelde door het zien en horen van hun wetteloze werken’ (2 Petr. 2:7). Maar toch draagt hij het karakter van een wereldsgezinde christen, die de gevolgen moet dragen van zijn verbond met de wereld. Zijn geschiedenis is zeer ernstig. Op het ogenblik van de bekering is alles vreugde en geluk voor de ziel. Men deelt gemakkelijk in het geloof van zijn naaste, zoals Lot met dat van Abraham. Maar

daarna keert men helaas in kleine dingen terug naar de wereld, door de begeerlijke dingen die de wereld ons voorhoudt en die het natuurlijke hart aantrekken.

De geestelijke achteruitgang van Lot begon, toen Abraham zich van hem moest afscheiden (Gen. 13:11). Lot koos de vlakte van de Jordaan en hij sloeg zijn tenten op bij Sodom, want hij dacht aan het welzijn van zijn kudde. Maar al te vaak kijken christenen naar dit soort dingen, zonder te vragen of ze ergens met God kunnen wandelen en broederlijke gemeenschap kunnen genieten. De oorlog overviel hem en Lot werd gevangengenomen. Abraham bevrijdde hem, maar daarna zien wij Lot in de poort van Sodom zitten bij de aanzienlijken van de stad. Hij ontving de engelen in zijn huis zonder het te weten. Zijn verbinding met de wereld was voor hem een verhindering om het oordeel van God aan te kondigen, want de plaats die hij innam zou de kracht van zijn prediking tenietdoen. Gebeurt dat bij ons ook niet dikwijls?

Hoeveel dingen had Lot niet uit het oog verloren? Zoals het altaar van Abraham, en zijn karakter als vreemdeling en pelgrim. Maar toch spaarde God hem en bevrijdde hem, maar niet zonder hem Zijn tucht te laten ondervinden. Lot ondervond de vernedering en de negatieve gevolgen die zijn gedrag met zich meebrachten!

4. Abraham

Wat een verschil tussen deze situatie en die van Abraham. Abraham leefde in afzondering van de wereld, maar trad toch tussenbeide voor de zondige steden. Natuurlijk zal niemand van ons Lot tot voorbeeld willen nemen. Lot kreeg alleen zijn leven tot buit, toen hij werd gespaard voor het oordeel. Wat een voorrecht is het voor ons tot de gemeente te behoren. Haar roeping is hemels; en daarom moeten onze harten nog meer vrij zijn van de wereld dan die van de heiligen van het Oude Testament, waarover we spreken.

Het getuigenis van Abraham was zijn *tent* en zijn *altaar*. Hij was een vreemdeling en een aanbidder. Wat de wereld betrof, viel het hem gemakkelijk afstand ervan te nemen. 'Kies zelf', zei hij tegen Lot. Van de koning van Sodom wilde hij niets aannemen, zelfs geen schoenriem. De gehoorzaamheid, de afzondering voor God, de gemeenschap met Hem, dat kenmerkte hem. Abraham werd dan ook een 'vriend van God' genoemd, en God van Zijn kant openbaarde hem Zijn gedachten.

Gelukkig zijn er gelovigen die zich tot taak stellen in de voetstappen te wandelen van Abraham. U kunt dat alleen doen *door het geloof*. Is het uw vreugde de gedachten van God te kennen en met Hem te leven? Dan zal het kwaad u niet treffen. Wat een heerlijk voorrecht, net zoals Abraham in staat te zijn voor anderen

tussenbeide te treden! Maar aan de andere kant: Wat een zekerheid heeft iedere *gelovige*, of hij nu zwak is of sterk. God laat niet één van hen verloren gaan. Hij begint niet met het wegdoen van Sodom, vóórdát Lot eruit was gegaan. De Rode Zee stroomde niet eerder terug, dan nadat het hele volk van God erdoorheen was gegaan. Zo was het ook met Jericho, dat niet eerder viel dan nadat het scharlaken koord uit het venster van Rachab hing.

Bron: Le Messenger Évangélique 1923-153; Titel: Le monde et les croyants

